

RESOLUCIÓ DEL PARLAMENT EUROPEU A3-169/90, D'11 DE DESEMBRE DE 1990, SOBRE LA SITUACIÓ DE LES LLENGÜES A LA COMUNITAT I LA DE LA LLENGUA CATALANA (DOCE-C19, DE 28 DE GENER DE 1991)

EL PARLAMENT EUROPEU,

Vista la Petició núm. 113/88 del Parlament de Catalunya;

Vista la Petició núm. 161/89 del Parlament de les Illes Balears;

Vistos els articles 217 i 248 del Tractat constitutiu de la Comunitat Econòmica Europea, els articles 190 i 225 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, com també les diferents actes d'adhesió;

Vist el Reglament núm. 1 del Consell de 15 d'abril de 1958, modificat després de cada adhesió, i especialment els seus articles 1, 6, 7 i 8;

Vist l'informe de la Comissió de Peticions i les opinions de la Comissió d'Afers Jurídics i de Drets dels Ciutadans i de la Comissió de Joventut, Cultura, Educació, Informació i Esport (doc. A3-169/90);

A. Atès que les Comunitats Europees, i més en particular el Parlament Europeu, constitueixen –de tots els organis-

mes internacionals que agrupen països en què s'utilitzen diverses llengües– l'únic òrgan que ha adoptat el principi del "multilingüisme integral"; i que això implica que, llevat del luxemburguès (que va passar a ser una llengua oficial de Luxemburg l'any 1984), les deu llengües que tenen l'estatut de llengua oficial a tot el territori d'un estat membre també són rellevants en tant que llengües de la Comunitat, amb el benentès que el text dels actes de dret derivat no es publica en irlandès,

B. Atès que l'experiència demostra que aquest treball sistemàtic en nou llengües, que comporta costos no pas negligibles, origina dificultats i sobrecàrregues tècniques que es poden veure augmentades, amb les noves adhesions, si s'escauen,

C. Atès que, no obstant això, mitjançant el recurs extensiu a la pràctica del "multilingüisme integral" el Parlament Europeu pretén subratllar la dignitat que reconeix a les llengües, reflex i expressió de les cultures dels pobles, i que, en qualsevol cas, els efectes positius d'aquesta pràctica són evidents ja que permet examinar els textos sotmesos al

Parlament, i especialment els textos de les propostes de mesures comunitàries que tenen valor legislatiu, en les llengües de tots els països en els sistemes jurídics dels quals s'hauran d'integrar aquestes mesures,

D. Atesa la importància de la llengua catalana, llengua europea mil·lenària utilitzada en tots els nivells de l'ensenyament i en tots els mitjans de comunicació, en la qual existeix una producció cultural i literària molt important i de la qual fa un ús efectiu i continuat la majoria de la població d'un territori de més de 10 milions d'habitants, i atès també el seu caràcter oficial,

E. Atès que, per tots els motius esmentats abans, no és possible accedir a una aplicació completa del principi de la igualtat de totes les llengües dels països comunitaris però que, pel que fa a la llengua catalana, hi ha possibilitats d'utilització que es poden posar en pràctica en el moment actual,

1. Subratlla la importància que s'ha de concedir a l'ús de les llengües per part de les Comunitats Europees, que han d'intentar que els pobles d'Europa no considerin aquesta institució com un cos exterior i estrany sinó com un element que forma part de la vida quotidiana dels ciutadans;

2. Considera que les peticions núm. 113/88 del Parlament de Catalunya i núm. 161/89 del Parlament de les Illes Balears

tradueixen bé aquesta necessitat respecte al català, llengua oficial al territori dels pobles representats pels dos parlaments que han presentat aquestes peticions, en virtut dels estatuts d'autonomia respectius i en el marc de la norma general de l'article 3 de la Constitució espanyola de 1978;

3. Assenyala que, per tal que l'objecte d'aquestes peticions es pugui fer realitat, cal tenir en compte que la fixació del règim lingüístic de les institucions de les Comunitats Europees –en virtut de les disposicions de l'article 217 del Tractat CEE, de l'article 190 del Tractat Euratom i del Reglament núm. 1 del Consell de 15 d'abril de 1958 –és competència del Consell, que decideix per unanimitat i que, pel que fa als estats membres en què existeixen diverses llengües oficials, l'ús de la llengua s'ha de determinar, a sol·licitud de l'estat interessat, segons les regles generals de la legislació d'aquest estat;

4. Demana al Consell, format pels representants dels estats membres, i a la Comissió que adoptin mesures que permetin aconseguir els objectius següents:

—la publicació en català dels tractats i dels textos fonamentals de les Comunitats;

—la difusió en català de la informació pública relativa a les institucions europees per tots els mitjans de comunicació;

—la inclusió del català en els programes elaborats per la Comissió per a l'aprenentatge i el perfeccionament de les llengües europees;

—l'ús del català en les relacions orals i escrites amb el públic a les oficines de la Comissió de les Comunitats Europees a les Comunitats Autònomes en qüestió.

5. Acull amb satisfacció que, de conformitat amb el Reglament del Tribunal de Justícia, els testimonis i els experts ja puguin emprar la llengua catalana en el Tribunal si no es poden expressar d'una manera convenient en una altra de les llengües de procediment del Tribunal;

6. Demana a la Mesa, en el marc del règim jurídic esmentat a l'apartat 3 i pel que respecta al Parlament Europeu, que adopti decisions adequades en aquesta matèria, tenint en compte els objectius esmentats;

7. Encarrega al seu president que trameti aquesta resolució i l'informe de la seva comissió al Consell, a la Comissió i al dos parlaments que han presentat les peticions núm. 113/88 i núm. 161/89.